I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (Εκ) αριθ. 31/2000

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 25 Μαΐου 2000

για την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα

(2000/C 208/01)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 26, 95 και 133,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 253 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [4] προβλέπει ότι το Συμβούλιο θα πραγματοποιήσει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998 και με βάση έκθεση της Επιτροπής, η οποία μπορεί ενδεχομένως να συνοδεύεται από προτάσεις, επανεξέταση του τελωνειακού κώδικα προκειμένου να προβεί στις προσαρμογές που ενδεχομένως κρίνει αναγκαίες λαμβάνοντας, ιδίως, υπόψη την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς.

(2) Κάθε επανεξέταση του κώδικα ενδείκνυται, χωρίς να θέτει εμπόδια στο διεθνές εμπόριο, να είναι μια ευκαιρία για τη θέσπιση μέσων και διαδικασιών για την πρόληψη της απάτης, δεδομένου ότι η πρόληψη της απάτης είναι ένας από τους καλύτερους τρόπους προστασίας του χρήματος των φορολογουμένων, όπως υπογραμμίζεται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 1998.

(3) Ενδείκνυται να ληφθεί υπόψη το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1996, όσον αφορά την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των τελωνειακών ρυθμίσεων και διαδικασιών της Κοινότητας [5].

(4) Δεν έχουν ακόμη οριστεί οι αρμοδιότητες των διαφόρων αρχών στον τομέα του καθορισμού των τιμών συναλλάγματος μετά την καθιέρωση του ευρώ.

(5) Είναι ευκταίο να προβλεφθεί η δυνατότητα να μη συνοδεύεται από ορισμένα έγγραφα η τελωνειακή διασάφηση που γίνεται με μηχανογραφική μέθοδο.

(6) Θα πρέπει να διευκολυνθεί η υπαγωγή στα καθεστώτα ενεργητικής τελειοποίησης, μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο και προσωρινής εισαγωγής, με μεγαλύτερη ευελιξία των σχετικών κανόνων.

(7) Είναι σκόπιμο να προβλεφθούν, με τη διαδικασία της επιτροπής, πρόσθετες περιπτώσεις κατά τις οποίες η δασμολόγηση που επιβάλλεται στο πλαίσιο του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης υπολογίζεται με βάση το κόστος των εργασιών τελειοποίησης.

---

(1) ΕΕ C 228 της 21.7.1998, σ. 8.
(2) ΕΕ C 101 της 12.4.1999, σ. 6.
(3) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 12ης Μαρτίου 1999 (ΕΕ C 175 της 21.6.1999, σ. 420), κοινή θέση του Συμβουλίου της ... και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
(4) ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 955/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 7.5.1999, σ. 1).
(5) ΕΕ C 332 της 17.11.1996, σ. 1.

(8) Ενδεχομένως, ενδείκνυται να επιτρέπεται, σε ορισμένες ελεύθερες ζώνες, η διεκπεραίωση των σχετικών με το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης διατυπώσεων και η διενέργεια των ελέγχων από τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με το εν λόγω καθεστώς.

(9) Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, η ευνοϊκή δασμολογική μεταχείριση λόγω της φύσης ή του ιδιαίτερου προορισμού ενός εμπορεύματος και των διαφοροποιημένων δασμών βάσει του καθεστώτος παθητικής τελειοποίησης, ενδείκνυται να παρέχεται και σε περίπτωση τελωνειακής οφειλής που γεννάται για λόγους διαφορετικούς από τη θέση του εμπορεύματος σε ελεύθερη κυκλοφορία.

(10) Οι διατάξεις που αφορούν τον τόπο γένεσης της τελωνειακής οφειλής απαιτείται να προβλέπουν ειδικούς κανόνες για συγκεκριμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες το σχετικό ποσό είναι κατώτερο από κάποιο συγκεκριμένο όριο.

(11) Είναι σκόπιμο, στη συγκεκριμένη περίπτωση των προτιμησιακών καθεστώτων, να οριστούν οι έννοιες του σφάλματος των τελωνειακών αρχών και της καλής πίστεως του υπόχρεου. Ο υπόχρεος δεν θα πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος για την κακή λειτουργία του συστήματος λόγω σφάλματος που διεπράχθη από τις αρχές τρίτης χώρας. Πάντως, η έκδοση λανθασμένου πιστοποιητικού από τις αρχές αυτές δεν θα πρέπει να θεωρείται ως σφάλμα, εάν το πιστοποιητικό βασίζεται σε αίτηση η οποία περιέχει εσφαλμένα πληροφοριακά στοιχεία. Ο εσφαλμένος χαρακτήρας των πληροφοριών που παρέχει ο εξαγωγέας στην αίτησή του, θα πρέπει να εκτιμάται με βάση όλα τα πραγματικά στοιχεία που περιέχονται στην αίτηση αυτή· ο υπόχρεος μπορεί να επικαλείται την καλή του πίστη, εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι κατέβαλε κάθε επιμέλεια, εκτός εάν έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση στην οποία αναφέρεται ότι υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες.

(12) Τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας και τα δικαιώματα του υπόχρεου ενδείκνυται να προστατεύονται από υπερμέτρως μακρές δικαστικές διαδικασίες.

(13) Είναι σκόπιμο να προβλέπεται αναστολή της υποχρέωσης καταβολής της τελωνειακής οφειλής, στην περίπτωση που η οφειλή γεννάται επειδή τα εμπορεύματα διέφυγαν την τελωνειακή επιτήρηση και όταν υπάρχουν πολλοί οφειλέτες, ώστε να μπορούν οι τελωνειακές αρχές να κινήσουν διαδικασία είσπραξης κατά συγκεκριμένου οφειλέτη, κατά προτεραιότητα έναντι άλλων οφειλετών.

(14) Ενδείκνυται να θεσπιστούν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [1].

(15) Ενδείκνυται να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

'Αρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, το σημείο 24 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«24. Διαδικασία της επιτροπής: η διαδικασία που αναφέρεται είτε στα άρθρα 247 και 247α είτε στα άρθρα 248 και 248α.»

2. Στο άρθρο 35, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«'Οταν τα στοιχεία που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της δασμολογητέας αξίας ενός εμπορεύματος εκφράζονται σε νόμισμα άλλο από εκείνο του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η εκτίμηση, η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία είναι εκείνη που έχει δημοσιευθεί δεόντως από τις αρμόδιες για τον τομέα αρχές.»

3. Στο άρθρο 77, το υπάρχον κείμενο γίνεται παράγραφος 1 και προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2. 'Οταν η τελωνειακή διασάφηση γίνεται με μηχανογραφική μέθοδο, οι τελωνειακές αρχές μπορούν να επιτρέπουν να μην υποβάλλονται μαζί με τη διασάφηση τα συνοδευτικά έγγραφα που αναφέρονται στο άρθρο 62 παράγραφος 2. Στην περίπτωση αυτή, τα εν λόγω έγγραφα παραμένουν στη διάθεση των τελωνειακών αρχών.»

4. Στο άρθρο 115, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Με τη διαδικασία της επιτροπής, μπορούν να θεσπίζονται μέτρα τα οποία αποσκοπούν στην απαγόρευση, την υπαγωγή σε ορισμένους όρους ή τη διευκόλυνση της προσφυγής στις διατάξεις της παραγράφου 1.»

5. Στο άρθρο 117 στοιχείο γ), προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες θεωρείται ότι πληρούνται οι οικονομικοί όροι, μπορούν να καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.»

6. Το άρθρο 124 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*'Αρθρο 124*

1. Το σύστημα επιστροφής δασμών μπορεί να χρησιμοποιείται για όλα τα εμπορεύματα. Ωστόσο, αυτό δεν είναι δυνατόν στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, όταν γίνεται δεκτή η διασάφηση για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία:

— τα εισαγόμενα εμπορεύματα υπόκεινται σε ποσοτικούς περιορισμούς εισαγωγής,

— υπέρ των εισαγομένων εμπορευμάτων εφαρμόζεται δασμολογικό μέτρο στο πλαίσιο των ποσοστώσεων,

[1] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

— τα εισαγόμενα εμπορεύματα υπόκεινται στην υποχρέωση υποβολής πιστοποιητικού εισαγωγής ή εξαγωγής στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή

— έχει οριοθεί επιστροφή ή εισφορά κατά την εξαγωγή για τα παράγωγα προϊόντα.

2. Επιπλέον, δεν είναι δυνατή η εξόφληση των εισαγωγικών δασμών βάσει του συστήματος επιστροφής, εάν, κατά τη στιγμή αποδοχής της διασάφησης εξαγωγής των παράγωγων προϊόντων, τα προϊόντα αυτά υπόκεινται στην υποχρέωση υποβολής πιστοποιητικού εισαγωγής ή εξαγωγής στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ή εάν έχει οριστεί γι' αυτά επιστροφή ή εισφορά κατά την εξαγωγή.

3. Είναι δυνατόν να προβλεφθούν παρεκκλίσεις από τις παραγράφους 1 και 2 με τη διαδικασία της επιτροπής.»

7. Το άρθρο 131 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*'Αρθρο 131*

Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες και οι ειδικοί όροι υπό τους οποίους μπορεί να εφαρμόζεται το καθεστώς μεταποίησης υπό τελωνειακό έλεγχο, καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.»

8. Στο άρθρο 133 στοιχείο ε), προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες θεωρείται ότι πληρούνται οι οικονομικοί όροι, μπορούν να καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.»

9. Το άρθρο 142 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*'Αρθρο 142*

1. Το ευεργέτημα του καθεστώτος προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς παρέχεται για τα εμπορεύματα τα οποία δεν καλύπτονται από τις διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 141 ή τα οποία καλύπτονται μεν από τις εν λόγω διατάξεις, αλλά δεν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις που προβλέπονται σε αυτές, προκειμένου να παρασχεθεί η έγκριση της προσωρινής εισαγωγής με πλήρη απαλλαγή.

2. Ο κατάλογος των εμπορευμάτων τα οποία αποκλείονται από τη δυνατότητα υπαγωγής στο καθεστώς προσωρινής εισαγωγής με μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς δασμούς, καθώς και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εφαρμοσθεί το εν λόγω καθεστώς, καθορίζονται με τη διαδικασία της επιτροπής.»

10. Στο άρθρο 153 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 151, μπορούν να καθορίζονται, με τη διαδικασία της επιτροπής, οι περιπτώσεις κατά τις οποίες και οι ειδικοί όροι υπό τους οποίους μπορεί να πραγματοποιείται η θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μετά από διαδικασία παθητικής τελειοποίησης, λαμβάνοντας ως βάση δασμολόγησης για την εφαρμογή του δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το κόστος των εργασιών τελειοποίησης.»

11. Στο άρθρο 167, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Με την εξαίρεση των ελεύθερων ζωνών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 168α, οι ελεύθερες ζώνες περιφράσσονται. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τα σημεία εισόδου και εξόδου κάθε ελεύθερης ζώνης ή ελεύθερης αποθήκης.»

12. Στο άρθρο 168, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Με την εξαίρεση των ελεύθερων ζωνών που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 168α, η περίμετρος και τα σημεία εισόδου και εξόδου των ελεύθερων ζωνών και των ελεύθερων αποθηκών, υπόκεινται στην επιτήρηση των τελωνειακών αρχών.»

13. Το ακόλουθο άρθρο παρεμβάλλεται μεταξύ του άρθρου 168 και του σημείου Β («Είσοδος των εμπορευμάτων σε ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες»):

«*'Αρθρο 168α*

1. Οι τελωνειακές αρχές δύνανται να ορίζουν ελεύθερες ζώνες εντός των οποίων διενεργούνται τελωνειακοί έλεγχοι και διατυπώσεις και στις οποίες ισχύουν οι διατάξεις για την τελωνειακή οφειλή, σύμφωνα με το καθεστώς τελωνειακής αποταμίευσης.

Τα άρθρα 170, 176 και 180 δεν εφαρμόζονται στις ελεύθερες ζώνες που ορίζονται κατ' αυτόν τον τρόπο.

2. Η μνεία των ελεύθερων ζωνών που γίνεται στα άρθρα 37, 38 και 205 δεν αφορά τις ελεύθερες ζώνες περί των οποίων η παράγραφος 1.»

14. Το άρθρο 212α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*'Αρθρο 212α*

'Οταν η τελωνειακή νομοθεσία προβλέπει ευνοϊκή δασμολογική μεταχείριση εμπορεύματος λόγω της φύσης ή του ιδιαίτερου προορισμού του, ατέλεια ή ολική ή μερική απαλλαγή από τους εισαγωγικούς ή τους εξαγωγικούς δασμούς, δυνάμει των άρθρων 21, 82, 145 ή 184 έως 187, η ως άνω ευνοϊκή μεταχείριση, ατέλεια ή απαλλαγή εφαρμόζεται επίσης σε περιπτώσεις όπου η τελωνειακή οφειλή γεννάται δυνάμει των άρθρων 202 έως 205, 210 ή 211, εφόσον από τη συμπεριφορά του ενδιαφερομένου δεν διαφαίνεται δόλος ή πρόδηλη αμέλεια και εφόσον ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει την απόδειξη ότι πληρούνται οι άλλοι όροι εφαρμογής της ευνοϊκής μεταχείρισης, της ατέλειας ή της απαλλαγής.»

15. Στο άρθρο 215 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Εάν η τελωνειακή αρχή διαπιστώσει ότι γεννήθηκε τελωνειακή οφειλή, δυνάμει του άρθρου 202, σε άλλο κράτος μέλος, η τελωνειακή οφειλή θεωρείται ότι γεννήθηκε στο κράτος μέλος στο οποίο διαπιστώθηκε η γένεσή της, εφόσον το ύψος της οφειλής δεν υπερβαίνει τα 5 000 ευρώ.»

16. Στο άρθρο 220 παράγραφος 2, το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών δεν βεβαιώθηκε από λάθος των ίδιων των τελωνειακών αρχών, το οποίο λογικά δεν μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση.

'Οταν το προτιμησιακό καθεστώς ενός εμπορεύματος θεσπίζεται βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας με τη συμμετοχή των αρχών τρίτης χώρας, η χορήγηση πιστοποιητικού από τις εν λόγω αρχές, εφόσον αυτό αποδειχθεί ανακριβές, συνιστά σφάλμα το οποίο δεν όφειλε ευλόγως να έχει γίνει αντιληπτό κατά την έννοια του πρώτου εδαφίου.

Η έκδοση ανακριβούς πιστοποιητικού, ωστόσο, δεν συνιστά σφάλμα εάν το πιστοποιητικό βασίζεται σε ανακριβή έκθεση των γεγονότων εκ μέρους του εξαγωγέα, εκτός εάν, ιδίως, είναι προφανές ότι οι αρμόδιες για την έκδοσή του αρχές γνώριζαν ή θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι τα εμπορεύματα δεν πληρούν τους απαιτούμενους όρους προκειμένου να επωφεληθούν προτιμησιακής μεταχείρισης.

Ο υπόχρεος μπορεί να επικαλεστεί την καλή του πίστη εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι, κατά την περίοδο των συγκεκριμένων εμπορικών πράξεων, κατέβαλε κάθε επιμέλεια ώστε να εξακριβωθεί ότι τηρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την προτιμησιακή μεταχείριση.

Ο υπόχρεος δεν μπορεί, ωστόσο, να επικαλεστεί την καλή του πίστη εάν η Επιτροπή έχει δημοσιεύσει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση στην οποία αναφέρεται ότι υπάρχουν βάσιμες αμφιβολίες όσον αφορά την ορθή εφαρμογή του προτιμησιακού καθεστώτος από τη δικαιούχο χώρα·»

17. Στο άρθρο 221, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η γνωστοποίηση στον οφειλέτη δεν είναι δυνατόν να γίνει μετά τη λήξη τριετούς προθεσμίας από την ημερομηνία γένεσης της τελωνειακής οφειλής. Η προθεσμία αυτή αναστέλλεται από τη στιγμή που υποβάλλεται προσφυγή κατά την έννοια του άρθρου 243 και καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας προσφυγής.

4. Εάν η τελωνειακή οφειλή έχει γεννηθεί από πράξη η οποία, κατά τη στιγμή της διαπράξεώς της, εδιώκετο ως ποινικό αδίκημα, η γνωστοποίηση στον οφειλέτη είναι δυνατόν να γίνει, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις ισχύουσες διατάξεις, μετά την παρέλευση της τριετούς προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 3.»

18. Στο άρθρο 222, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες αναστέλλεται η υποχρέωση του οφειλέτη να εξοφλήσει τους δασμούς, μπορούν να προβλεφθούν με τη διαδικασία της επιτροπής:

— όταν υποβάλλεται αίτηση διαγραφής δασμών σύμφωνα με τα άρθρα 236, 238 ή 239,

ή

— όταν ένα εμπόρευμα κατάσχεται με σκοπό τη μεταγενέστερη δήμευσή του σύμφωνα με το άρθρο 233 στοιχείο γ) δεύτερη περίπτωση ή στοιχείο δ),

ή

— όταν η τελωνειακή οφειλή έχει γεννηθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 203 και οι οφειλέτες είναι περισσότεροι του ενός.»

19. Τα άρθρα 247, 248 και 249 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα άρθρα:

«*'Αρθρο 247*

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κώδικα, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής του κανονισμού που αναφέρεται στο άρθρο 184, εξαιρουμένου του τίτλου VIII και υπό την επιφύλαξη των άρθρων 9 και 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 (*), καθώς και του άρθρου 248 του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 247α παράγραφος 2, τηρουμένων των διεθνών αναλήψεων υποχρεώσεων που έχει αναλάβει η Κοινότητα.

'Αρθρο 247α

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή τελωνειακού κώδικα, εφεξής αποκαλούμενη "επιτροπή".

2. 'Οταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/48/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

'Αρθρο 248

Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή των άρθρων 11, 12 και 21 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 248α παράγραφος 2.

'Αρθρο 248α

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή τελωνειακού κώδικα, εφεξής αποκαλούμενη "επιτροπή".

2. 'Οταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

'*Αρθρο 249*

Η επιτροπή μπορεί να εξετάζει κάθε ζήτημα που αφορά τις τελωνειακές ρυθμίσεις και το οποίο εγείρει ο πρόεδρός της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

(*) ΕΕ L 256 της 7.9.1987, σ. 1.»

'Αρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

…,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 12 Ιουνίου 1998, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση [1] βασισμένη στα άρθρα 26 (πρώην άρθρο 28), 95 (πρώην άρθρο 100 Α) και 133 (πρώην άρθρο 113) της συνθήκης, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσαν τις γνώμες τους στις 12 Μαρτίου [2] και στις 27 Ιανουαρίου 1999 [3], αντιστοίχως.

3. Λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις γνώμες, η Επιτροπή διαβίβασε, στις 3 Ιουνίου 1999, τροποποιημένη πρόταση [4] σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης.

4. Κατά τη σύνοδό του στις 25 Μαΐου 2000, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

5. Η πρόταση της Επιτροπής αποτελεί το δεύτερο σκέλος μιας σημαντικής αναθεώρησης του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα που τέθηκε σε ισχύ το 1994, ενώ το πρώτο σκέλος που αφορά τη μεταρρύθμιση του καθεστώτος εξωτερικής διαμετακόμισης εγκρίθηκε ήδη τον Απρίλιο του 1999.

   Κύριος σκοπός αυτής της πρότασης είναι να επιφέρει στον κοινοτικό τελωνειακό κώδικα τροποποιήσεις που να εξυπηρετούν μια διπλή ανάγκη: αφενός μεν, τη διευκόλυνση του εμπορίου μέσω της απλούστευσης των τελωνειακών κανόνων και διαδικασιών και, αφετέρου, τη θέσπιση νομικών πράξεων που να συμβάλλουν στην πρόληψη και την καταπολέμηση της απάτης προσφέροντας ταυτόχρονα μεγαλύτερη ασφάλεια στους οικονομικούς φορείς.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

6. Το Συμβούλιο δέχθηκε την τροπολογία αριθ. 1 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί καταργήσεως του κειμένου που προτείνει η Επιτροπή για το άρθρο 5 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο. Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την τροπολογία αριθ. 15 του Κοινοβουλίου περί τροποποιήσεως του άρθρου 13. Σκοπός αυτής της τροπολογίας, η οποία απορρίφθηκε και από την Επιτροπή, είναι να λαμβάνουν οι τελωνειακές αρχές μέτρα ελέγχου. Το Συμβούλιο κρίνει ότι η εισαγωγή μέτρων ελέγχου εμπίπτει στον τομέα της καταπολέμησης της απάτης που πρέπει να εξετάζεται εκτός του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα.

7. Το Συμβούλιο δέχθηκε την τροπολογία αριθ. 2 του Κοινοβουλίου περί καταργήσεως της νέας παραγράφου 3 του άρθρου 62, η οποία άλλωστε έγινε ήδη από την Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση.

8. 'Οσον αφορά τις τροπολογίες αριθ. 3 και 14 σχετικά με τη διασάφηση διά της ηλεκτρονικής οδού, το Συμβούλιο δέχθηκε ευρύτατα, κατ' ουσίαν, την τροπολογία του Κοινοβουλίου περί τροποποιήσεως του άρθρου 77 με την προσθήκη δύο νέων εδαφίων. Ωστόσο, το Συμβούλιο δεν δέχθηκε το δεύτερο εδάφιο διότι κρίνει ότι το γεγονός ότι το κείμενο προβλέπει ότι τα έγγραφα μπορούν «να παραμείνουν στη διάθεση» των τελωνειακών αρχών, αρκεί για να εξασφαλίζεται η δυνατότητα του εκ των υστέρων ελέγχου των επιχειρήσεων που θα επιτρέπεται να χρησιμοποιούν αυτή τη μορφή διασάφησης και οι οποίες, βάσει των γενικών διατάξεων των άρθρων 14 και 16 του κώδικα, έχουν την υποχρέωση να φυλάσσουν τα έγγραφα.

---

(1) ΕΕ C 228 της 21.7.1998, σ. 8.
(2) ΕΕ C 175 της 21.6.1999, σ. 420.
(3) ΕΕ C 101 της 12.4.1999, σ. 6.
(4) Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα.

9. 'Οσον αφορά τις τροπολογίες αριθ. 4, 5, 6, 7 και 8 περί καταργήσεως των διατάξεων που προτείνει η Επιτροπή σχετικά με την προσθήκη διαδικασίας επιτροπής στα ακόλουθα άρθρα, το Συμβούλιο:

— σχετικά με την τροπολογία αριθ. 4 που αφορά το άρθρο 115 παράγραφος 4, δέχθηκε την νέα παράγραφο 4 όπως περιέχεται στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής μετά τη γνώμη του Κοινοβουλίου,

— για την τροπολογία αριθ. 5 σχετικά με το άρθρο 117 στοιχείο γ) και την τροπολογία αριθ. 7 σχετικά με το άρθρο 133, συμφώνησε με τα κείμενα που πρότεινε αρχικά η Επιτροπή, διότι αυτές οι τροποποιήσεις ανταποκρίνονται στον στόχο της απλούστευσης των ισχυόντων κανόνων,

— σχετικά με την τροπολογία αριθ. 6 για το άρθρο 118 παράγραφος 4, δέχθηκε το κείμενο του Κοινοβουλίου το οποίο περιλαμβάνεται, άλλωστε, στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής,

— τέλος, όσον αφορά την τροπολογία αριθ. 8 για το άρθρο 152, έκρινε σκόπιμο να δεχθεί κατ' ουσίαν την αρχική πρόταση της Επιτροπής, μεταφέροντας όμως το περιεχόμενό της στο άρθρο 153.

10. Ως προς την τροπολογία αριθ. 13 που αφορά την τροποποίηση του άρθρου 220 παράγραφος 2 στοιχείο β) σχετικά με το πρόβλημα της «καλής πίστεως» των επιχειρήσεων, μείζον πρόβλημα στο οποίο προσέκρουσε η διαδικασία αναθεώρησης του κώδικα, το Συμβούλιο εισήγαγε νέο κείμενο που ακολουθεί ευρέως την προσέγγιση που χρησιμοποιήθηκε στην τροπολογία του Κοινοβουλίου. Ωστόσο, η διατύπωση που εκλέχθηκε συμπληρώνει την προσέγγιση του Κοινοβουλίου διότι προβλέπει ακριβέστερο ορισμό του όρου «σφάλμα» των τελωνειακών αρχών, αφενός, και του όρου «καλή πίστη» του υπόχρεου, αφετέρου, όρων που περιλαμβάνονται στο πρώτο εδάφιο του στοιχείου β) του άρθρου 220 παράγραφος 2.

11. 'Οσον αφορά την τροπολογία αριθ. 10 σχετικά με το άρθρο 221 παράγραφος 3, το Συμβούλιο δεν συμφώνησε με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο που ζήτησε τη διαγραφή αυτής της παραγράφου, και επέλεξε μια νέα διατύπωση με την οποία προβλέπεται η διατήρηση της χρονικής περιόδου των τριών ετών ως προθεσμίας για τη γνωστοποίηση του ύψους της τελωνειακής οφειλής στον οφειλέτη.

12. 'Οσον αφορά την τροπολογία αριθ. 11 σχετικά με την έναρξη ισχύος του κανονισμού, το Συμβούλιο επέλεξε τη συνήθη διατύπωση που συνδέει την έναρξη ισχύος με τη δημοσίευση των κειμένων στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

13. Σχετικά με το κείμενο της πρότασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο, εκτός από τις τροποποιήσεις που έκανε μετά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επέφερε και ορισμένες αλλαγές στα κείμενα, οι περισσότερες των οποίων είναι κυρίως τεχνικής φύσεως. Αυτές οι αλλαγές αφορούν τα ακόλουθα σημεία:

— οι αιτιολογικές σκέψεις προσαρμόσθηκαν στο διατακτικό της πράξης,

— σημείο 1: το σημερινό κείμενο του άρθρου 5 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του κώδικα παραμένει ως έχει, διότι η διατύπωση που πρότεινε η Επιτροπή δεν έγινε δεκτή,

— σημείο 3: το άρθρο 49 παράγραφος 1 του κώδικα παραμένει ως έχει, διότι η διατύπωση που πρότεινε η Επιτροπή δεν έγινε δεκτή,

— σημείο 8: το νέο άρθρο 124 διαφέρει ελαφρά από τη διατύπωση που πρότεινε η Επιτροπή και τροποποιήθηκε κατά τρόπον ώστε να αποσαφηνίζονται περισσότερο οι διατάξεις που εφαρμόζονται στο σύστημα επιστροφής. Αυτές οι νέες διατάξεις εισάγουν μια δυνατότητα παρέκκλισης με διαδικασία επιτροπής,

— σημείο 9: το άρθρο 128 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση του κώδικα παραμένει αμετάβλητο, διότι η πρόταση της Επιτροπής δεν έγινε δεκτή,

— σημείο 13: το άρθρο 144 του κώδικα παραμένει αμετάβλητο, διότι η πρόταση της Επιτροπής δεν έγινε δεκτή,

— σημεία 16, 17 και 18: επιλέχθηκε μια νέα διατύπωση όσον αφορά τις ελεύθερες ζώνες. Αυτές οι τροποποιήσεις αφορούν την πρώτη περίοδο της παραγράφου 3 του άρθρου 167, την παράγραφο 1 του άρθρου 168 και τη διατύπωση του νέου άρθρου 168α,

— σημείο 19: το νέο άρθρο 212α αντιστοιχεί στην πρόταση της Επιτροπής, αλλά κάνει μια πρόσθετη παραπομπή στο άρθρο 82 του κώδικα,

— σημείο 20: η νέα παράγραφος 4 προστέθηκε στο άρθρο 215 [1], σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής, Αντίθετα, το Συμβούλιο δεν δέχθηκε το μέρος της πρότασης της Επιτροπής που αποσκοπεί στην προσθήκη νέας παραγράφου σχετικά με τον τόπο γένεσης της τελωνειακής οφειλής σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, εφόσον μια τέτοια προσθήκη μπορεί να περιπλέξει την παράλληλη εφαρμογή, αφενός, των τελωνειακών κανόνων και, αφετέρου, των κανόνων που εφαρμόζονται σήμερα στον τομέα της φορολογίας,

— σημείο 21: το άρθρο 220 παράγραφος 1 του κώδικα παραμένει αμετάβλητο, διότι δεν έγινε δεκτή η πρόταση της Επιτροπής να προστεθούν δύο νέα εδάφια,

— σημείο 22: το άρθρο 22 τροποποιήθηκε και προβλέπεται:

  — ένα νέο κείμενο για την παράγραφο 3 που αντιστοιχεί στην πρόταση της Επιτροπής, αλλά διατηρεί την τριετή προθεσμία που προβλέπει το σημερινό κείμενο του κώδικα,

  — η προσθήκη νέας παραγράφου 4: αυτό το νέο κείμενο αντιστοιχεί κατ' ουσίαν στην παράγραφο 5 που πρότεινε η Επιτροπή· αντιθέτως, η παράγραφος 4 που είχε προταθεί από την Επιτροπή δεν έγινε δεκτή,

— σημείο 23: η νέα παράγραφος 2 του άρθρου 222 αντιστοιχεί στην πρόταση της Επιτροπής, εκτός από τη διαγραφή του τελευταίου εδαφίου που παρέπεμπε στο άρθρο 220 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

---

[1] Το κείμενο του άρθρου 215 είχε τροποποιηθεί στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης του καθεστώτος της εξωτερικής διαμετακόμισης [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 955/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Απριλίου 1999 (ΕΕ L 119 της 7.5.1999, σ. 1)].